

نُه حمدهی مهلا

ديسانه وه باسی ته نيايييه له م ولاته پر پي و ري و شهوي بي ئه ستيره ي هه تا به يانييه، خه مي مروفايه تي گه وره ترين دركي نووكتيژ و بهر چه رمي دلئكي ناو گيژهنكي ئه م تاريكييه سر له به يانييه ده كه ويٽ و بريندار ده بيت.

باران كوٽايي نايه ت و هه وريش تا ديت نزم ده بيته وه و له په نجه ره ي باله خانه كانه وه مؤمه قه شه نكه كان ده كوژينيته وه. باران ته رم ناكات تا هه تا و هيشكم كاته وه.

هؤرينئكي گه و ره وهخت بوو ئافره تيك و سه گه كه ي بتليسي نيته وه. خويني جه سته م كه وته هاتوچويه كي شيتانه و خؤم به قاوه خانه يه كدا كرد، چايه كي نيچه تالم خوارده وه، جگه ره يه كي تالم داگيرساند.

ئه وهنده ماندووم له سه ر شووشه ي ئاوينه كه دا گه و ره تر ديارم. بيست و هه وت سال ته مه نيكي زؤر كه مه بو ژيان، به لام سه فهر و دهرده سه ري پياو پير ده كات. دلم هيشتا چه كه ره ي هيو و دواروژيكي دوور دهرده كات و فرميسكه كانم پر له زهرده خه نه ي پر له ئه ستيره ي ئالن.

"دەرگه داخراوهکان" ناوونیشانی شانۆگه‌رییهکی سارته‌ره، ئەم ئیواره‌یه به دۆشکاوێ گه‌رامه‌وه، چونکه جیگه‌ی به‌تال نه‌مابوو، قۆلم بۆ هه‌فته‌ی ئاینده هه‌لکرد. به راستی قینم لیتانه، هه‌رگیز هه‌ز ناکه‌م گویم له قسه‌ خاو و ماندوووه‌کانتان بێت. له نیوه‌ی شه‌ویکی دره‌نگدا، دوا‌ی شه‌راب خوارده‌وه، به چرپووک و ددان به‌ربوونه‌ته ناویهک، چاکه‌ته بۆره‌کانتان له‌تویه‌ت بوو، له ناو به‌فره‌ ماوه‌که‌ی نیوه‌شه‌و خه‌وتان لێ که‌وت و خه‌وتان به‌وه ده‌بینی که له ناو لێکی بێ بندا، له‌سه‌ر سکه ده‌خشین وه‌کو ئه‌و بۆقانه‌ی له سه‌ره‌تای زستاندا هه‌ناسه‌یان لێ ده‌بریت و تیر قور ده‌خۆن تا ده‌خه‌ون. له‌سه‌ر سووچی کۆلانی‌ک کرۆشکه ده‌ده‌م و خه‌ونه‌کانم ده‌جووم و کاویژ ده‌که‌م وه‌ک بزنیکی ریگه‌ لێ ونبوو، شه‌که‌ت و ماندوو. ده‌مه‌وی ئه‌وه‌نده لیتان دوورکه‌ومه‌وه تا ده‌که‌ومه ناو چنگی کچۆله‌یه‌کی باخچه‌ی مندالان و له کۆشیکدا وه‌کو هه‌تاویکی گه‌رم هه‌لدیم.

جنیف، سويسرا، ۱۹۸۵

